

חסידות שנה י"ג גליון 617

פרשת בא – ו' שבט תשפ"ג

כדרכו של כ"ק מרן אדמו"ר מבוסטון זצוקלה"ה
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מייל: bostonrebbe@gmail.com

לפני שנים שאל אותי אבא של ילד כבן שבע איך לתרץ קושינו של בנו, למה היה צורך לקוב"ה להסתכל באורייתא כדי לברות את העולם, וגם ננסה לתרץ למה היה צורך בכל העשר מכות כשכבר הבטיח הקב"ה (פרק ד, כג) ואמר אליך שלח את בני ויעבדוני וכו' הנא אנכי הורג את בנך בכוריק, וברש"י, היא מכה אחרונה ובה התרהו תחלה, מפני שהיא קשה, ולמה לא הכה את מצרים מיד במכה בכורות, מובא בשפת אמת (בראשית שנה תרלו) על רש"י הראשון מאי טעמא פתח בבראשית כו'. הקשה הרמב"ן ז"ל שיש בו צורך להאמונה. כותב השפת אמת 'אך לבאר הענין' נראה כי בתורה יש כמה מדריגות, שכל התורה שמותיו של הקב"ה, ובדרך זה מתפרשת למעלה (בשמים). ולנו, מתפרשת כפי הדינים והמשפטים אשר לפנינו בתורה. גם כל הדברים שנעשו בעולם, וכל הבריאה הכל מהתורה. שכתבו חז"ל הביט בתורה וברא העולם. וכי לא הי' יכול לברוא הכל בלי אמצעות התורה. רק כל זה הי' בשביל ישראל, שכל הבריאה יתמשך אחריהם.

ואיתא כי החזיר הקב"ה התורה לבני עשו וישמעאל וכו' ובוודאי לא הי' שייך למסור להם התורה כמו שניתנה לבנ"י. רק כנ"ל שהתורה אין לה סוף, וכמו שיש עומק רום, כן עומק תחת. וז"ש ה' מסיני בא כו' משעיר כו' מהר פארן כו' מרבבות קודש כו' שניתנה לישראל בכל המדרגות אשר בה, וכמו שהיא אש דת, כך ניתנה לישראל, ומצינו לא היתה צריכה להתלבש בכל אלה המעשים, רק כדי לתת להם נחלת גוים. כבזוה"ק אמור ש(תורה) נקראת עץ חיים. כאילן שיש בו פירות ועלין וקליפות ושרשים וגוף האילן. כך התורה. ולכל דבר יש אחיזה בתורה. זה בקליפה זה בעלה כו'. ובני ישראל דבוקים בגוף האילן ע"ש. ואף על פי שעתה גם לפשוטי בנ"י אינה מתפרשת רק בהתלבשות. הכל נעשה כדי שיוכלו בנ"י לקרב כל הברואים והמעשים להקב"ה על ידי התורה. לכן זה באמת קצת נחות דרגא (הקב"ה כביכול יורד מדרגה) לבנ"י. אבל הוא ירידה שצורך עלי'. כי עומק רום תלוי בעומק תחת, וכמו שגוף התורה נמשכת מראש עד סוף. כמו כן בנ"י צריכין לירד עד תהום ולעלות עד למעלה. ובדרך זה נתיישב קושינו הרמב"ן, כי וודאי עתה, נצרך אמונה. אבל עצם בנ"י לא הי' צריכין לאמונה. כי הם דבקים בגוף התורה שהוא בחי' אמת, רק עתה צריכין לבוא לאמת ע"י האמונה. לומדים מהשפת אמת שכל הענין שהסתכל קוב"ה בתורה וברא עלמא היה עבור בני ישראל, שיהיו קשר בין הבריאה ובין בני ישראל.

ובפנים יפות יש תשובה להשאלה השניה למה היה צורך בעשר מכות כשכבר ידע משה שלא יתן פרעה להם לצאת עד מכות בכורות, שמסביר (שמות י, ב) ולמען תספר באזני בנך. 'לפי פשוטו' עיקר הנסים היה בשביל הסיפור לדורי דורות, [יג, ח] בעבור זה עשה ה' לי וגו', שכל הניסים היו בשביל הסיפור, כבפסחים [קטז:]: שבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, ובזה יש לפרש [נחמיה ט, י] 'ותתן אותות וגו' ותעש לך שם כהיום הזה', דהיינו שעשיתי לך שם לעולמים, כאילו היום הוא היום שהוצאתנו ממצרים, וזהו שאמר [לקמן יג, ג] זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים, ולא אמר זכור את היום אשר יצאתם ממצרים, אלא שבכל שנה ושנה, הוא היום הזה ממש שייצאנו ממצרים, שבכל שנה מתעורר האור של יציאת מצרים, כבישעיהו [לג, ו] 'והיה אמונת עתיך' קאי על המועדים, 'חוסן ישועות' היינו שבכל שנה בימי הפסח הוא חסן הישועות שהיו בעת ההוא, 'חכמת ודעת' מתן תורה, בחג השבועות, שבכל שנה מתעורר האור ההוא שהיה בעת מתן תורה שהופיע חכמה ודעת, אם אדם עושה הכנה כמו שהיה בשעת מתן תורה, 'יראת ה' היא אוצרו', בימים הנוראים, שבכל שנה בתשרי מתעורר האור שהיה ביום הכיפורים ברדת משה מן ההר, וזהו שאמר כאן וידעתם כי אני ה', ומה שאמר ולמען תספר באזני בנך וכן בנך, היינו שמחויב כל אחד להזהיר לבנו שהוא יספר לבנו, כמו שתקנו בתשובת האב לבן, עבדים היינו וכו' אפילו כולנו חכמים וגו' מצוה עלינו לספר, שחייבים להזהיר לבנו, שישפר לבנו, וכבפ' והגדת לבנך לאמר, שהוא יאמר לבנו, והיינו דאמר דוד המלך [ע"ח, ו] למען ידעו דור אחרון בנינו יולדו יקומו ויספרו לבניהם, שהם יספרו לבניהם. וזה הסיבה שהיו י' מכות, עבורינו, שנלמוד שחייבים להאמין שהכל, החל ממים ועד לאור (מכת חושך למצרים ואור לבני ישראל) הם הכל מהקב"ה.

פעם יצא לי, שאמרתי להגאון רבי שניעור קוטלר זצ"ל הסבר בשיר של יום שלישי בפסוקים האחרונים (תהילים מח, יד-טו) 'למען תספור לדור אחרון' מי הם דור אחרון, הבעלי תשובה, שמכירים 'כי זה אלוקים אלקינו הוא ינהגנו עולם ועד, על מות, ויש לעל מות שני פירושים ברש"י עלמות, כאדם המנהיג את בנו קטן לאט, ומנחם פתר אותו, לשון עולם וכן פתרונו ינהגנו לעולמים, ובאבן עזרא שבעל המסורת אומר כי הם שתי מלות והטעם עד מותנו, ומובן שכמו שהמכות היה עד שנדע שהכל גם המות והחיים ביד ה', כן אמרו חז"ל (מסכת אבות דרבי נתן נוסחא ב פרק לא) רבי הלל אומר אל תפרוש מן הצבור. ואל תאמין בעצמך עד יום מותך.

יה"ר שנזכה לחיים של תורה וחיים של אמונה בשלימות.